

ЖИТТЄ І СЛОВО

ВІСНИК ЛІТЕРАТУРИ, ІСТОРІЇ І ФОЛЬКЛОРУ.

В И Д А Є

ОЛЬГА ФРАНКО.

ТОМ III.

Л Ъ В І В.

З друкарні Інститута С'явропiгiйського iд зарядом І. Пухира.

1895.

33 Чому у жінок довге волосе ?

Як Бог сотворив світ, постановив довершиги своє творенє чимось шляхогнійшим і сотворив чоловіка Адама. Жив собі Адам в раю, та хоть мав усеґо по-достаткох, то все за чимось банував. Пізнав Пан-Біг, чого Адам банує — за жілкою, бачите! — і замислив ему сотворити жінку і зробити з неї Адамови несподіванку. Коли раз Адам заснув, підсунув ся до него Пан Бог на пальцях, отворив ему груди, виймив з них одно ребро, положив за себе, а сам почав дірку в грудьох залатувати. Тимчасом надбіг пес (занюкав осхабину!) і нім Пан Біг спостеріг ся, вхопив ребро тай втьоки з ним. Бог пустив ся собаку доганяти, але собака розумний: до плота тай гоп! через него. Ледви вслів Пан Біг златати го за фіст, але якось так потяг нещасливо, що фіст лишив ся ему в руках, а пес в ребром уйшов. Що мав Пан Біг робити? Адже не мав ще друге ребро Адамови виймати! Тому взяв і з фоста собачого сотворив Еву. Тому то у жінок таке волосє довге, як собачий фіст.

(В Григорові бучацького пов. від Осипа Жабського в р. 1890 записав Вол. Гнатюк.)

34. Вандрівка до неба.

Один парубок хотїв ся довідати, шчо робјат в небі јего татуньо та мама. Дльа того вибрав ся раз в дорогу до неба. Іде він один день, другиј, і не може діјти до того неба. Аж подибује він раз јакогось јангола ци апостола, цілого біло вбраного. Тој јего запитав ся, де він іде? — Іду, каже, до неба, довідати ся, шчо там мојі тато ј мама робјат! — Добре, — каже сьвјатіј. — Іди собі туди просто, а јак би тобі було потреба помочи, то заклич: Ісусе мій, ратуј мене! Парубок пішов дальше. Вдорозі натрафив на велику ріку. Не знајучи јак јі перејти, закликав так јак го сьвјатіј научив. Через воду зробила ся сејчас суха дорога. Јак тільки перејшов на сеј бік, вода ся до купи зільльала. Пішов він дальше і діјшов до того місцьа, де души покутујут нім діјдут до неба. Једен висів за ногу, другиј за вуса, третиј за варгу — і інчі муки терпіли. Він піјшов дальше і пријшов до рају. Іде через рај і дивит ся, аж тут два соколи бјут ся. Соколи кричали до него: Розжени нас! — Ја вас не зганьвав, то ј розганьвати не буду. — Дальше надибав він діда тай бабу. Вони сиділи тай котили до себе јаблуком. — Возьми від нас — казали — оте јаблуко, бо ми вже многі літа тут бавимо ся і не можемо ся розділити. — Ја вас не зганьвав і не буду розганьвати, — сказав він і пішов дальше. Іде, іде, так все далі та далі, аж зајшов до неба. Там так грали музики і гульвали сьвјаті, аж шиби бреніли. Пријшов до него јакісь сьвјатіј, і позволив јему три години гульати. Він гульав три години і просив ся вже тут на віки встати. — Ні, сказав јему сьвјатіј, — верни ся на земльу, твоје тіло мусит там лишити ся, а твоја душа пријде тут. А јак будеш вертав на земльу, то розлучи там соколів